

Pestszentimrei Öröm Hír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség lapja
XVII. évfolyam 1. szám (131.) - 2020. január

Csend és éj

Éjszaka volt, amikor az angyal megjelent az örömhírrrel a pásztoroknak. Jézus születésének körülményeiről ennél többet nem is tudunk, sem az évet, sem a hónapot nem lehet kikövetkeztetni az evangéliumokból, de Lukács a napszakot fontosnak tartotta közölni. Kézenfekvő

a szimbólum: megszületett a világ világossága, és bevilágítja

a sötétséget, az egész advent erre a jelképre épült. Az éjszaka azonban ennél tágabb jelentést is hordoz. Éjjel csend van, nem zavarnak a világ zajai, meghalljuk azt is, amire a nappalok forgatagában nem is figyelünk. Éjjel nem vesz körül bennünket a teendők

sokasága, nem kapkodunk lázasan az egyik feladattól a másikig. Sötétség, csend és nyugalom: az Isten tapintatosan közelít, alkalmas időben jön, nem zavar, akkor kínálja fel szeretetének örömhírét, amikor más nem vonja el a figyelmünket.

Újszülöttként lép a világba, így még attól is megkímél

bennünket, hogy szavakat kelljen keresgél-

nünk. Nem kell beszélgetnünk vele, elég egyszerűen csak engedni, hogy a kisgyerekek láttán felébredő ösztönös szeretet szétáradjon bennünk. A karácsony annak az ünnepe, hogy Isten szelíden, csendesén belép a világba. Belép az életünkbe.

Karácsony az idősek otthonában

Évek óta járunk már az Alacsikai úti otthonba, néha többen, néha kevesebben tudnak részt venni ezeken az ünnep előtti alkalmakon, most sem számítottam húsz embernél többre, és arra, hogy a megszokott módon járjuk körbe az ágyhoz kötött idősek szobáit. Bizony elfutotta a szemem az öröm könnye, amikor megláttam, hogy be se férünk a kicsi kápolnába, ahol gyülekezni szoktunk, annyian jöttek a hívó szóra, s köztük sok-sok olyan család, akik először vettek részt a karácsonyi éneklésben. Az első állomás mindig a szellemileg leépült emberek osztálya, most is ott kezdtük a karácsony örömhírének meghirdetését. Olyan sokan voltunk, hogy teljesen körbevettük őket, szólt a Mennyből az angyal, s előbb az egyik majd a másik néni kezdett velünk énekelni, s a többiek is felemelték a fejüket. Pontosan az történt, ami egykor Betlehemben: ahogy ott a sötétséget bevilágította az örömhír fénye, úgy törte át Krisztus fénye azt a sötétséget, ami ezeket az időseket a külvilágtól elválasztja. Megtörtént a csoda, amire évek óta hiába vártunk ezen a helyen: megnyíltak a szívek, és a kapun keresztül belépett az Isten. Torokszorítóan szép tapasztalat volt.

Mielőtt csapatokra oszlottunk volna, hogy a többi szobát is végigjárjuk, becsöppentünk egy születésnap ünnepségre is, ahol egy ároni áldással köszöntöttük fel az ünnepeltet. Aztán jöttek a szobák, hangszerekkel, dalokkal, az evangéliumot olvasva, apró ajándékokat szétosztva. Sokan voltunk, így sokan is részesültünk abból az örömből, ami ilyenkor szétsugárzik. (BD)

Év végi beszámoló 2019 szilveszterén

Idén 45 gyereket kereszteltünk (27 fiú, 18 lány). A keresztelés ingyenes, sőt a plébánia minden családnak gyertyát, kisinget és tájékoztató füzetet ad. A keresztségre jelentkező szülőkkel plébániánk két házaspárja beszélget, egyfelől elmagyarázzák nekik a keresztség értelmét, jelentőségét, másfelől megpróbálják ezeket a családokat bekapcsolni a plébánia életébe.

Megfelelő felkészítés után idén májusban 32 gyermek volt elsőáldozó. Reméljük, hogy szüleik segítségével folyamatosan gyakorolják vallásukat. Szeptemberben 11-en kezdték meg a felkészülést, ők 2020 szeptember 13-án az Eucharisztikus Kongresszus keretében lesznek elsőáldozók. Hárman közülük meg sincsenek keresztelve, ezt a Kongresszus előtti vasárnap fogjuk pótolni.

2018 ősztől 2019 májusáig bérnialás kurzust tartottunk kilenc fiatalnak és felnőttnek. Heten közülük már felvették a bérnialás szentségét a környék plébániáin.

A plébánia tavaszi jegyes-kurzusán 11 pár vett részt. A felkészítést a plébánia házaspárjainak egy csoportja, a Mustármag közösség végezte. Az eskető papok is találkoztak több alkalommal a jegyesekkel. A párok közül hatnak templomunkban volt az esküvője.

Plébániánk közösségéből 85-en hunytak el, az urnatemetőben 80 temetést tartottak, ebből 10 görög katolikus, református vagy baptista vallású volt.

A nagyböjtben és adventben lelki napot tartottunk Gödölle Márton volt plébánosunk és Mohos Gábor segédpüspök atya vezetésével.

Nyáron a 13. alkalommal került sor a családi táborra, melyen 153 gyerek és felnőtt vett részt. A nagyvázsonyi hittanos táborban 43-an voltak. Családos

kirándulást, biciklitúrát többször is szerveztünk az év folyamán.

Havonta tartottunk nyugdíjas klubot, kétszer buszos kirándulást is szerveztünk a Dunakanyarba és Győrbe.

A Te Deumot, a Veni Sanctét és a templombúcsút agapéval is megünnepeztük. Az utóbbi helyszíne a félkész közösségi ház volt. Erre az alkalomra jelent meg Napló címmel a plébánia életét bemutató kiadvány.

Hétszer került sor a karitás csoport szervezésében a hajléktalanok és rászorulóknak étkeztetésére. Többször volt tartósélelmiszer-gyűjtés, folyamatos volt a ruhaosztás is. A karitás aktívan részt vett a táboroztatásban is.

Januárban részt vettünk az ökumenikus imahéten, szeptember elején pedig az Egy úton címmel megrendezett ökumenikus családi napon.

Havonta egyszer volt házas-est (házas hittan) a plébánián

Tavasszal és ősszel katekézis sorozatot tartottunk felnőtteknek.

Virágvasárnap, Szent Imre napján és karácsonykor misztériumjátékot adtak elő a felnőttek és gyerekek. Adventben a plébánia gyerekei koncertet adtak a készület jegyében.

Adventben négy környékbeli iskola tartotta karácsonyi műsorát a templomban.

Kialakítottuk a baba-mama sarkot a templomban, és új tároló szekrény került a sekrestyébe. Az urnatemető beázott, ezt is megjavítottuk.

Negyedévente jelenik meg az ÖrömHírLevél.

Nyár elején megkezdődött a régóta vágyott közösségi ház építése. 2020 februárjában kerül sor az átadására, farsang vasárnapján, február 23-án a 10 órás szentmisét Erdő Péter bíboros, prímás úr celebrálja, majd megáldja az új épületet. Ezt követően ünnepi fogadást adunk a meghívott vendégeknek.

Ezúton szeretném megköszönni a plébánia munkatársainak, az áldozatóknak, felolvasóknak, hitoktatóknak, a karitás munkatársainak, a Szentjánosbogár klubok vezetőinek, a ministránsoknak és a Néri Szent Fülöp kórus tagjainak az áldozatos szolgálatot, valamint mindenkinek, aki hozzájárult a plébániai közösség életéhez. Külön köszönöm az anyagi hozzájárulásokat.

Miklós atya

Pásztorjáték

Döcögösen indult a felkészülés, a gyerekek többsége 9-11 éves volt, nehezükre esett a hosszú összpontosítás, az egymásra figyelés, és az idő is egyre kegyetlenebbül szorított a próbákon. Aztán az előadás előtti percekben a legkisebb angyalka, a három éves Lénárt Dorottya egyszer csak leszaladt a pásztorok közt ülő bátyjához, a hat éves Marcihoz, és a két gyerek biztatólag megölelte egymást. Harmadik testvérük, a három hónapos Boglárka a sekrestyében várta, hogy elkezdődjön a misztériumjáték, és Kisjézusként Mária ölébe kerülhessen. Dorka annyira pici, hogy a legkisebb ministránsruhába is kétszer belefért, így Linka Gábor varrt neki egy csöppnyi albát, hogy ő lehessen az egyik csengettyűs angyalka, aki megpróbálja felébreszteni az alvó pásztorokat. A csengetést kísérő önfeledt mosoly, az öröm nem csak az ő arcán tükröződött: a kicsi gyerekek egytől-egyig bátran szerepeltek, tiszta hittel jelenítették meg az evangélium eseményeit, és sugárzott róluk, hogy élvezik is azt, amit csinálnak.

ÖHL: Marci te voltál a legfegyelmetesebb kispásztor, még akkor is nyugodtan ültél, amikor a többiek már kicsit lazítottak, és kipróbálták, lehet-e a pásztorbottal kardozni.

Lénárt Marci: Nagyon jó érzés volt Dorkával együtt benne lenni a pásztorjátékban.

Lénárt Dorka: Jó volt Marcival és Bogival együtt szerepelni, jó hogy Bogi volt a Jézuska.

Lénárt Anita és István: Nagyon izgultunk a gyerekekért, főleg a két kicsi lányért. De Dorkát látva – leselkedve a sekrestyéből – milyen bátran és határozottan csilingelt, egymásra néztünk és nagyot mosolyogtunk. Csodálatos érzés volt, hogy mindhárman szerepeltek, gyönyörű karácsonyi ajándék nekünk, utána napokig a hatása alatt voltunk. Köszönjük szépen a lehetőséget Dórának és Zsuzsának, Linka Gábornak a segítséget, hogy az utolsó pillanatban megvarrta Dorka mini angyalka ruháját, és a nagyobb gyermekeknek, akik felkarolták és segítették a kicsiket.

ÖHL: Boldi, már az első próbára pontosan tudtad a szövegedet, sőt, a többieknek is súgtál, ha elakadtak. Ezek után nem meglepetés, hogy nagyon mosolyogtál Heródes szerepében!

Magyari Boldizsár: A bátyám volt a katona, és élveztem, hogy parancsolhatok neki!

ÖHL: Bence, te voltál a legidősebb a szereplők közül, nem nyomasztott a felelősség?

Magyari Bence: A kicsik is átértékelték a feladat súlyát, és – főleg a főpróbán – nagyon rendesek voltak.

ÖHL: Regina, te voltál az az angyal, aki a saját szerepe mellett két kicsi angyalkát (Günther Kincsőt és Brozsek Nórit) is irányított, ez nagyon megnyugtató volt, tudtuk, hogy bízhatunk benned! A próbák utáni elpakolásban is mindig segítéssel, minden elől maradt tárgyat észrevettél.

Révész Regina: Jó, hogy én vigyázhattam a kicsikre, ettől egy kicsit nagyobbak éreztem magam. Sokan megdicsérték, örültek neki, hogy szerepeltem. Nagyon tetszett a zene, ami kísérte a játékot.

ÖHL: Dani, te aztán a sűrűjébe kerültél, nem volt sok szöveged, de a legnagyobb poénokat te mondtad, nevetett is a közönség az öreg, süket pásztoron, aki mindent rosszul hallott!

Pálfalvi Dani: Jól éreztem magam, ez volt az első pásztorjáték, amiben szövegem is volt, és nem baj, hogy egyből én kaptam a legöregebb pásztor szöveget.

ÖHL: Kata, milyen volt átállni a másik oldalra? Tavaly még szerepeltél, idén viszont te voltál az a láthatatlan segítő, aki rendet tartott a színpalán mögött, és megfelelő pillanatban indította a szereplőket.

Pálfalvi Kata: Élvezet volt látni, hogy a gyerekek mennyire élvezik.

ÖHL: Anna, az első pillanattól kezdve gyönyörűen, érthetően és magabiztosan mondtad a fogadósné szerepét. Nehéz volt megtanulni?

Salamon Anna: Anya többször is felolvasta, így könnyű volt megtanulni. Nagyon jól éreztem magam az előadáson.

ÖHL: Réka, a pásztorjátékba mindig bele kell csempészni egy kis humort, idén te voltál az egyik tréfacsináló Gábrriel

arkangyal szerepében, aki mindig panaszkodott az emberek fafejűségére.

Kósa Réka: Furcsa volt, hogy Gábiel nem tökéletes, ezt gondolja az emberekről és morgolódik, de így könnyebb volt belehelyezkedni a szerepébe. Nagyon jól érzem magam.

ÖHL: Csabi, még csak hat éves vagy, de nagyon komolyan vetted a szereplést, már az első próbára tökéletes szövegtudással érkezted, és nagyon figyeltél mindig, pontosan tudtad, hova kell állnod és mikor kezdesz dobolni. Izgultál?

Gáspár Csaba: Nem féltem. Anyával gyakoroltuk

a szöveget otthon. Ez volt az első pásztorjáték, amiben szerepeltem.

ÖHL: Bandi, elég sok szöveget kellett megtanulnod, és a szereped szerint Heródest is kioktattad.

Gáspár András: A szöveg az elején nehéz volt, de aztán már nem volt annyira nehéz.

Papp Julianna: Nagyon megható volt, ahogy a fiúk készültek a szerepükre. Csabi annyira komolyan vette, hogy otthon sokat próbálgatta a hangsúlyokat is. Bandi először megijedt, de aztán felfogta, hogy a maga tíz évével ő már a nagyok közé tartozott, és ez felelősség. Nagyon jól sikerült a pásztorjáték, kár, hogy a technika megint nem a mi oldalunkon állt, és menet közben elromlott egy mikrofon és egy mikroport is. Ott állt vagy harminc egészen kicsi gyerek, felnőttek a feladathoz, és a tiszta hitük, amivel előadták Jézus születésének történetét, hatalmas erővel hatott a nézőkre. Nagy sikert arattak teljesen megérdemelten.

A két hétéves Ábel épp ministrálásához készült, a sekrestyében ültek egymás mellett.

Magyari Ábel: Én tavaly még nem szerepeltem.

Kovács-Szerján Ábel: Jó volt a pásztorjáték, tavaly kispásztor voltam, még nem mondtam semmit.

ÖHL: És idén mi volt a szereped?

K-Sz. Ábel: Én kérdeztem, miért nincs koronája Jézusnak.

ÖHL: És szerinted miért nincs?

K-Sz. Ábel: Jézusnak minek? Nem koronázták meg.

M. Ábel: Azért, mert még kicsi volt.

ÖHL: Tünde, sejtetted, hogy te leszel Mária?

Kovács-Szerján Tünde: Gyanús volt, hogy a Szent Imre misztériumjáték próbáján összemértél minket Révész Tomival. Reménykedtem benne, hogy ez azt jelenti, mi leszünk Mária és József. És így is lett. Máriának lenni azért jó, mert foghatom a Kisjézust.

ÖHL: Tomi, a Szent Imre misztériumjátékban te voltál a címszereplő, abban is nagyon jól szerepeltél, de még úgy láttam, az előadáson kicsit izgultál. Józsefként aztán a legmagabiztosabb, legprofibb szereplő lettél. Látszott, hogy megbántad a korábbi keménységedet, őszintén kértél bocsánatot Máriától és végig nagyon határozottan óvtad őt. Nem volt egyszerű a szereped, mert volt, amit csak gesztusokkal kellett megjelenítened.

Révész Tamás: Örültem, hogy Szent József szerepét kaptam az idén, mert ilyen még nem volt az életemben, és így ott

lehettem a kisbaba közelében. A próbák is tetszettek, mert ismertem a szereplőket, és vidám volt a csapat. Így már jobban el tudom képzelni, hogy milyen élete volt a Kisjézusnak. Köszönöm mindenkinek a sok segítséget!

ÖHL: Csenge, Boróka, ti voltatok a pásztorjáték főszereplői. Végigkísértétek a történetet, az első pillanattól az utolsóig a színen voltatok, rengeteg szöveget kellett megtanulnotok, ti vezettétek a táncot, és figyeltetek a kicsikre is.

Hős Boróka: Nem volt annyira nehéz megtanulni a szöveget, mert a legtöbbször arra válaszoltam, amit Csenge mondott, így könnyen a fejembe ment.

Hős Csenge: Szerintem sem volt nehéz megtanulni.

ÖHL: Főszereplők voltatok, de ez a szerep nem Mária volt. Szeretnétek egyszer őt is eljátszani?

H. Boróka: Igen, igen, igen!

ÖHL: De Mária általában csak egy-két mondatot mond, kevés a szerepe.

H. Csenge: Nem baj. Szerintem minden lánynak az a vágya, hogy egyszer Mária legyen.

Bakó Dóra: A végén kezdem: Hős Csaba és Pálfalvi Laci is fényképezett az előadáson, nagyon szeretem a fotóikat, mert mindig találnak olyan mozzanatok, amiket addig észre se vettem. Most telis-tele voltak a képeik mosolygó, önfeledt gyerekarccal. És ez összecseng azzal, amit a gyerekek is megfogalmaztak: élveztek a

szereplést. Ezt érezhették meg a nézők is, nagyon sokan gratuláltak a pásztorjáték után.

Simó László: Szépet csináltatok, köszönjük. Hátról álltak olyanok, akik nem szoktak ide járni, hallottam, amikor a feleség odasúgta a férjének: látod, megmondtam, hogy megérti ide jönni.

Márton Krisztina: Évek óta ez volt a legjobb, nem volt túltolva szöveggel, látványos volt, élvezték a gyerekek és a nézők is. És nagyon jó, hogy idén is élő zene kísérte.

Kovács István: Annyira elémérenyültem ezeknek a csöppségeknek a látványától, hogy többször is bepárásodott a szemem. Jó volt látni, hogy van utánpótlás mindenféle misztériumjátékra, lászott, hogy a gyerekek szívből, és nem kényszerből szerepelnek.

Fehér Éva: Minden évben meg tudtok újulni, hiába ugyanaz a téma, mindig más. Ami állandó benne, az a zene, amit Csernyus Laciék csinálnak.

B. Dóra: Egy évvel ezelőtt Csernyus Zsuzsa kijelentette, hogy ez volt az utolsó, elég volt abból, hogy a család karácsonya a pásztorjáték körül forog, jövőre csak nézőként fognak eljönni. Tudtam, hogy Csernyus Kata sem lesz Magyarországon, így aggódtam a pásztorjátékért. Szerencsére Zsuzsa hamar elfelejtette, mit fogadott, így már szeptemberben elkezdtük megtervezni az idei előadást. Laci is beletörődött abba, hogy újra zenét kell szereznie, Günther Győző hozta a gitárját, Kata pedig kis túlzással egyenesen a repülőtérről ült be a

fuvolájával a kicsi zenekarba. Kicsik voltak a szereplők, menet közben egyszerűsíteni is kellett az elképzeléseinket, de egyetlen pillanatig sem izgultam, hiszen sokan imádkoztak értünk, a szereplőkért, az előadás sikeréért. Olyan megható volt látni, ahogy lelkesen jöttek a kicsik a próbára. Négy olyan család is volt, ahonnan három-három testvér is szerepelt, másik négyből meg kettő-kettő, segítettek, támogatták egymást, és figyeltek ránk is, megértették és megvalósították a kéréseinket. Egy újabb nagy generáció van felcseperedőben, s ez biztosíték arra, hogy mindig különösen szép legyen a misztériumjáték. Ez nem színház, itt az evangéliumot mutatjuk be – amibe a pásztorjáték hagyományai szerint egy kis humor mindig belefér –, a szereplők nem a színészi képességeikkel hatnak (bár ezek a gyerekek ebben sem szűkölködnek), hanem a hitüket viszik színre.

Betlehem és Pestszentimre

Ha karácsony táján betérünk egy katolikus templomba, biztos találunk egy olyan fenyőt, amit a gyerekek adventi készületét dokumentáló lapok, szívek díszítenek. Ez nálunk is így van, a pásztorjáték után aggatták fel az advent első vasárnapján kiosztott szíveket a gyerekek. De a mi karácsonyi készületünknek más tanúja is van: a betlehem arra a szőnyegre van felállítva, amit szintén a gyerekek raktak tele szívekkel: jócselekedetekkel, önmegtartóztatással, imával. Ez a barna

szőnyeg mutatja, hogy a karácsony nem egy kétezer évvel ezelőtt történt eseményre való visszaemlékezés, hanem élő hagyomány: Jézus egyszer lépett be a történelembe, de minden évben újra meg újra belép a mi életünkbe is. Ott van a betlehem mellett a szálláskereső Szent Család képe is, mely családról családra vándorolva jelképezi közösségünk tagjainak adventi készületét, imáját.

A karácsony nyolcadába eső vasárnap, Szent Család vasárnapján újabb feladatot kaptak a gyerekek. Miután megbeszéltük, hogy a betlehem középpontjában Krisztus van, és köré gyűlik a család, egy korongot vittek haza, melynek közepén egy kicsi jászolban ott feküdt a Kisjézus. Eköré rajzolják majd a saját családjukat, hogy a Szent Család példáját követve az ő életük középpontja is Krisztus legyen. Mivel a betlehem Jézus szülőhelyéről kapta a nevét (és ha ő Pestszentimrén született volna, akkor pestszentimre lenne a neve), a korongokat elneveztük pestszentimrének.

A szentmise végén Miklós atya megáldotta a családokat, ez jó háromnegyed órán keresztül tartott, ami alatt a Néri kórus végig zenélt. Akik végig kitartottak, így egy koncerten is részt vehettek.

Felelősök fóruma

Örömmel számolok be arról, hogy a tavalyi évben már két alkalommal találkoztunk a különböző kiscsoportok vezetőinek képviselőiként. Egyelőre ismerkedünk egymással, és keressük az utat, hogy mi legyen ezeknek a találkozóknak a formája, tematikája, hangsúlya.

Ami számomra eddig körvonalazódott ebben, hogy Miklós atya szeretné strukturáltan látni a plébániai csoportokat imaélet, közösségépítés és evangelizációs lehetőségek szempontjából. Ehhez fontos, hogy tudjunk egymásról, hogy ki mit csinál, kik vannak egy-egy csoportban, hogyan kapcsolódunk a plébániához.

A gyümölcse szerintem ennek hosszútávon az lehet, hogy feltérképezve a viszonyokat, egyrészt a csoportok definiálhatják a helyüket a közösségben és az Isten felé haladásban, segítséget kaphatnak a működésükhöz, illetve az áttekinthetőség segítheti a mindannyiunkra vonatkozó missziós küldetést, a csoportoknak lehetősége nyílik talán jobban befogadó közösséggé válni.

Magam is meglepődtem, hogy milyen sok olyan kezdeményezés van a plébánián, amiről alig hallottam. Szerintem érdemes egy közös célt meghatározni (ez nyilván csak az Evangélium lehet, de valahogy lebonthatjuk a magunk számára), és úgy haladni afelé, hogy tudunk egymásról.

Czinege Kati

Szentmisék rendje

Vasárnap: 8, 10 és 18 órákor.

Hétköznap:

Hétfő: 18 órákor

Kedd, szerda, szombat: 7 órákor

Péntek: 18 órákor

Csütörtök: Igeliturgia 7 órákor

Minden pénteken: 17 órákor imaóra és az esti mise után csendes szentségimádás 19 óráig.

Első csütörtökön: 17 órákor Jézus Szíve Család imaórája

Első vasárnapon: 17 órákor szentségimádás

Hirdetések

Hittanórák

Elsőáldozók:

Hétfő: 1/2 5-től - 1/4 6-ig

Kedd: 1/2 5-től - 1/4 6-ig

4-7 évesek:

Szerda: 1/2 5-től - 1/4 6-ig

2. osztályosok:

Csütörtök: 1/2 5-től - 1/4 6-ig (még változhat)

Szentjánosbogár klub:

Péntek: 5-től 7-ig (Szenczi sulis)

A plébániahivatal félfogadási ideje:

Hétfő: 9-11

Kedd, szerda, péntek: 15-18

Csütörtök: ZÁRVA

Telefonszám: 06-1/292-3113

A keresztség és bérmálás szentségének felvételi szándékát kérjük az irodában ügyfélfogadási időben jelezni.

A jegyepárok esküvőjük tervezett időpontja előtt legalább három hónappal jelentkezzenek.

A temetések ügyintézése, valamint az urnafülkék váltása az irodában hétfőn, kedden és szerdán a hivatali időben történik.

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia

(1188 Budapest, Nemes u. 17-19., 292-3113, pestszentimre.plebania@gmail.com).

Felelős kiadó: Blanckenstein Miklós plébános. *Felelős szerkesztő:* Bönöczk Péter;

Honlap: www.pestszentimre.plebania.hu